

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

De Lotione Pedvm. Evangelivm Ioannis XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

DOMINICALIA.

Hunc omnes cyathum sacri gustate liquoris:
Iste calix nostri monumentum & pignus amoris,
Quem damus, est uerè nostro de sanguine plenus:
Qui modò fundetur precium pro crimine uestro.
Hunc igitur quoties b. bitis, memorate fideli
Ore meam mortem, uestraq; piamina culpæ,
Nostraq; concordia studio benefacta referte.

DE LOTIONE PEDVM.

EVANGELIUM IOANNIS XIII.

ARGUMENTVM.

Dat pedibus lymphas sociorum Christus, & illis
Exemplum statuens præcepit ista sequi.

Paschatis ante diem cum cognouisset Iesus
Tempus adesse suum, mundi quò sede relictâ
Ad patris æterni caelestia regna rediret,
Omnia præmeditans uoluebat pectore secum,
Sicut & antè suos uero dilexit amore,
Quos sibi de mundi populo selegerat omni,
Illos ad finem quoq; sic constanter amauit.
Ergo ubi Paschalis iam fercula sumpserat Agni
Ipse suis cum Discipulis & coena peractâ,
Mox animo Satanas scelerati immissus iudæ
Subiecit stimulos, insontem prodere Christum.
Nescius istorum nec erat Saluator Iesus,

E 2 Norat

EVANGELIA

Norat enim à summo sibi subdita cuncta parente;
Et uelut in mundum quondam uenisset ab illo,
Sic iterum è mundo rediturum sciebat ad ipsum.
Quare surrexit mensa, uestesq; reiecit,
Iliq; astringens mundo perizomate cinxit.
Protinus in peluim latices infudit aquarum,
Discipulisq; lauare pedes ex ordine coepit,
Exiccans lotas puro perizomate plantas.
Talia dum peragit Dominus ceu sorte minister
Peruenit ad Petrum, qui uoce manuq; repugnant
Talibus incepit uerbis: Venerande Magister
Immundos mihi tu ne pedes à sorde lauares?
Absit ut hoc tantum cupiam permittere crimen.
Hæc ubi factus erat, contrà respondet Iesus:
Nunc ego quæ facio, tu non intelligis: olim
Petre, sed hæc melius renouata mente uidebis,
Non ergo impediās, sed te permitte lauari.
Ille refert contrà: nunquam mihi Christe lauabis
Tute pedes, nec me tali dignabor honore,
Qui tibi sum potiùs seruire ad cuncta paratus:
Discipulo non est fas inseruire Magistrum.
Inquit ad hæc Dominus: Si te non Petre lauabo
Nulla tibi mecum Regni pars esse ualebit.
His monitis tandem consensit Petrus, & inquit:

DOMINICALIA.

Da ueniam dictis, miseroq; ignosce, Magister,
Erraui fateor, monitus meliora tenebo.
Tu mihi non tantum pedis inferiora lauabis,
Sed quoq; Christe manus, si uis, capitisq; capillos,
Vtraq; nam foeda, ceu pes, quoq; sorde laborant:
Sic ego mundus ero, partemq; elatus in omnem.
Christus ad haec rursus: Reliquo qui corpore lotus,
Non opus est illi solas nisi tergere plantas,
Cetera quod mundus macula fit purus ab omni.
Vos quoq; nunc estis mundi, non quamlibet omnes.
Ista loquebatur, quoniam qui traditor esset
Ipsius, arcana noscebat mente, futurus:
Propterea mundos, sed non tamen addidit omnes.
Iamq; pedes socijs ex ordine lauerrat omnes,
Munere perfecto sua uestimenta recepit,
Accumbensq; iterum mensae sic dixit Iesus:
Quid sibi nostra uelint, socij, num facta tenetis?
Quidq; pedum scitis uestrorum lotio signet?
Dicam si cupitis, uobisq; ignota resoluam,
Discipuli Dominum me dicitis atq; Magistrum,
Nec male, sum quoniam uere, semperq; manebo.
Ast ego si uester Dominus, summusq; Magister
Talia me placido demittens pectore feci,
Nec me poenituit uestras abstergere plantas,

EVANGELIA

Vos quoq; conuenit hæc imitari facta sequenda,
Vt plantas alijs alij, mea turba, lauetis:
Nec uos tam uilem pudeat sumpsisse laborem,
Quem Dominus uester tulit & præceptor Iesus:
Exemplum uobis præbent mea facta sequendum,
Sicut ego feci, sic uos faciatis & ipsi:
Non etenim seruus Dominum præcellere debet,
Nec mittente suo maior, qui missus, habetur:
Discipulosq; exempla decet seruare Magistri,
Sic meritò summam poterunt contingere laudem.

FINIS.

PERORATIO.

Prima mihi sacri pars est exhausta laboris.
Cuius in Aduentu caput est, in Paschate finis.
Altera nunc simili studio perfecta sequetur,
Quæ Ver, Aestatem simul, Autumnumq; peragat.
Tu modò fac nostras tibi Christe placere Camæni,
Quæ laudi seruire tuæ super omnia debent.
Munera nam tua sunt: tu des in carmina uires,
Et mihi uerus ades uenæ largitor Apollo.
Sic tua per nostros crescent præconia uersus,
Hic mihi finis erit solus, nec plura requiram.

SE